

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nonni poetæ Panopolitani, In euangelium sancti Ioannis
Paraphrasis Græca**

Nonnus <Panopolitanus>

Paris, 1542

Cap. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69505](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69505)

NONNI PARAPHRASIS

CAP. VIII.

Vm lux mundi splendore destituti, qui
 uir fido animo excultus me secutus fue-
 rit, non unquam pedibus errabundis in
 umbriformi noctis caligine uadit, sed
 in ipso lumen stabile uitæ inerrabilis habens luce
 lucere poterit. At populus Iudæorum furibunda uo-
 ce uociferabatur, proprium testimonium sermone ar-
 rogante iactas, sermo tuus ipsius nõ uerus testis est.
 Caterum & ipse Christus imbrem diuinum linguæ
 æternæ expromēs, dixit: Si & ipse testimoniis meā
 ipsius gloriam auxero, sermo meus testis à uero alie-
 nus non est. At ego solus utrūque cognitum habeo,
 & unde uenerim, & quorsum uado: at clam uobis
 est unde emerferim, unde institerim, uos meam hu-
 manā formā introspicientes, secundū carnē uirilem
 sermone inscio iudicatis, ego uero ore soluto neminē
 iudico. Quòd si certe & iudicarem, certum iudiciū
 staturus, & meum iudicium uerum, & nulli reprehē-
 sioni obnoxium esset. Nõ enim solus sum qui arguo,
 sed patrem meum in alto rerum potiuntem, & com-
 munem meum concertatorem consector. In legibus
 uero uestris, in libro diuina lingua utente iuxta pri-
 denti exaratum est, Testimonium geminorum uiro-
 rum existit, ego uero fidus sum, & mihi ipsi testis.
 Tum & pater meus commune testimonium pronun-
 ciat. Enimvero Hebræi mutuo quodā sermone Chri-
 stum interrogabant: Ecquis pater tuus te seuit? Et
 ipse dixit: Vos ægre credula uoluntate utrunque
 ignoratis,

ignoratis, neque me filium qui in mundum ueni, neque patrem qui me misit, nostis. Si enim me cognoscetes, potentiam meam fideli mente accepissetis, & patrem nostrum utique cognouissetis. Has diuinas doctrinas dominus ad populum dixit eo, ubi est locus, cui à conseruãdo thesauro Gazophylacio nomen inditum est, ubi multi ciues uaria dona asportãtes congregabantur, neque ipsi Christo aliquis manum iniecit, siquidẽ mortiferum à deo immissum horre ultimæ uestigium ei nondum uenerat. Et Christus rex dicebat illis: Ego ipse meam uia capessam, uos uero omnes errone, stultam quandam uiuendi rationem complexi, à senio horridum finem, cuius delictum usque ad capillos æquales & canos persequẽtes, aspexeritis. Vbi uero uestigium multum uersatile pueri mei dirigo, uos audacia inquirendi studio dedita, uenire non potestis. Tum populus audax Hebræorum hæc audiens, mente noxio stolido sermonis fluxum fundens, tumultu abatur, an uero laqueo se strangulare, an gladio interitu ultroneo per uentrem impulsio, mortem sibi consciscere uult? Iesus uero sermonem contentiosum fundens ad populum pestilentem, diuinum mentum explicabat: Vos estis ad uenæ ex barathro inferno, uos deorsum estis, & ego sursum huc adsum: Vos estis genera mundi huius uani, uos mundi pestes estis, ex terra sanguinem afferentes: ego uero in honore nullo fine circumscripto, mundi hospes sum, & mortalem patrem nõ noui, hospes ego mundi, & cœli ciuis existo. Proinde

NONNI PARAPHRASIS

uobis dixi, quod morte quadam corruptibili, usque ad
 sepulchrum in insania uestra occallescentes, pecca-
 tum persequentes, illud ætatis uestræ spatium æquale
 facturi sitis. Et reuera quidem, nisi me cognoueritis,
 & quis, & cuius parētis sum, pleni impietatis morie-
 mini. Ceterum populus Iudeorum superbo animo præ-
 ditus, uocem audiendi cupidam rupit: Tu quis es?
 Et Christus dixit: Quod quidem ab initio uobis di-
 cebam, innumerabilia essent, quæ & de uobis dicen-
 da, & iudicanda forent, sed qui me generi uirili mi-
 sit, uerax est: & reuera quæcunque ab illo audiui,
 ea omnia constanter mundo imprudenti denuntio.
 At uero populi non intellexerunt, quod de patre eis
 dixerat. Enim uero Iesus solutis labiis respondebat:
 Quando pio robore sapientem filium hominis exal-
 taueritis, tunc & ipsi cognoscetis, quod citra deum
 genitorem nihil conficio, sed ut pater meus mihi in-
 iunxit, sic me facere: si quidem & pater in alto rerum
 potiens, mecum apparet: neque me solū liquit, quo-
 niam omnia quæ patri meo placuerunt, cum summa
 obseruatione, in tempus constanter se mobile facio:
 Cum hæc Christus clamaret, ordines uirorum multi
 seminum, colla immota fidei submiserunt, Iesus uero
 populo recēs credulo sermonē dicebat: si in me fidu-
 ciam conicitis, in sermone nostro uos gubernante
 manete, tunc & ipsi uiam ueritatis deum delectatio-
 ne afficientis cognoscetis, ueritas uerò uobis creden-
 tibus diem liberum sufficit. At Hebræi sermone quo-
 dam concordi dixerunt: Nos ferētes sanguinē nul-
 li

li domino obnoxium, Abrahamæ antiqui patris, uiri affluentis opibus, non ullius uiri imperio ceruice inflexa obnoxij facti sumus, & quomodo nobis dixisti? Vbi uita functi fueritis, liberi estis, iuxta ac tranquillitatem ueritatis effrenem inspexeritis. Cæterum Iesus supra modum uiolentum agmen arguens, docuit: Omnis mortalis mente leui peccatum perficiens, peccati seruus existit, & in immortalis iniustitiæ domo habitans, seruus æternus nõ unquam manet. At filius uitæ auctor, & irreprehensibilis, patriam domum habitans manet, dum æuū incõprehensibile, cursum temporalem interequitans stabile circūuoluitur. Porro si filius ablata seruili necessitate uestra, frondibus liberis capillitiū coronauerit, resoluta coriorū uincula peccati, per omnia uerā libertatis diē tādē nacti abieceritis. qd̄ Abrahami uiri sanæ mentis filij estis, nec me latet, uerum me morte clandestina uita exure inquiritis, non enim sermo meus mentem uestram subit. At Hebræi mutuo quodā sermone insonuerūt, Abraham primum seminariū generis nostri existit. Iesus uerò uocem uicissisonam fundens respõdebat: Si Abraham primū generis uestri seminariū, uos priores liberos produxisset, & Abraham diuini patris pariter & hospitalitate clari opera fecissetis. Vos estis genus quod cum deo pugnat, & si manus dolo se cædis interitu contaminatis, genus operibus aduersariis confirmastis. Abraham uirum inculpatum occidere non contendebat, Abraham non hoc deo infestum fecit, sed uos patris ex dolo consuti opera

NONNI PARAPHRASIS

contexere contenditis. Et audax Hebræorum popu-
 lus hæc audiens, iterum dixit: nos nõ sumus ex spu-
 rio meretricis cubili nati, sed deum solum unum pa-
 rentem unum scimus. Iesus uero populo audienti ite-
 rum uerba fecit: Si deus æthera habitans, pater ue-
 ster existit, certe & me ex uno patre progeneratũ,
 insolubili amicitia inconcussa uinculo complexi es-
 setis. Siquidem ego à deo delatus in mundum uenio,
 & cur non uocem meam diuina consilia edicentem
 eognoscitis? uos nõ unquam sermonem meum audi-
 re potestis, uos filij patris inauspicati, occursus de-
 monis aduersarij filij estis, & omnes sollicitudines
 uariis desyderijs iactatas patris uesani perficere cõ-
 tenditis, semper ille uiricida fuit, ex quo mundi fun-
 damētum iam inde ab initio iactum est, neque in ue-
 ritatis diuinæ lege mansit, non enim in ipso ueritas
 erat, & quando consilio obliquo uaria garriēs, ser-
 monem hominum impostorem emittit, ex propriis lo-
 quitur, quoniam mortiferam uitæ cõsuetudinẽ au-
 gens, mendax ipse ex patre mendaci natus est. Ipse
 uobis dixi, & non sermoni creditis, quis hominũ in-
 ter uos ipse me ullius delicti amore captum esse reũ
 agere poterit? Et si uerum dicam, cur mihi sana mē-
 te prædito non fidem adhibetis? Omnis sapiens uir
 erga deum uerum iucundo animo, mentem habens,
 sermones cœlestis dei uiuentis audit, uos uerò diui-
 nam uocem audire non festinatis, quoniam non fi-
 lij noui, patris uitam suppeditantis, existitis. Et au-
 dax populus Hebræorum hæc audiens, uerba stulta

&

Et mento noxio fundens, dixit: An te male iudicantes consilio gnaro arguimus, quòd deus fictitius, ualde apud Samaritanos celebris, te agit, et te furioso quodam sibilo circumuolans, ad insaniam usque adigit? Iesus uero iterum populo ægre credulo dicebat: Non me stridor furoris dæmonis furui insequitur, sed deum uiuum meum patrem honore pio prosequor: uos uero temere garrientes, me multa ignominia, sermone mordaci incessitis. A uobis honorem non ambio, est in altis nubibus habitans, qui et meam gloriam querit, et illam semper adauget, et tunc magis indicat: Amen amen dico, quisquis ordinem sermonum meorum à deo prolocutorum susceperit, et in mente imprædabili seruauerit, non unquam acerbum interitum intuebitur, donec æuum multum uersatile manserit. Dixerunt uero populi: Non adhuc uerò didicimus, quòd te æstrum aereum rabiei dæmonis pessimi agit? Abraham uir tantus mortem uidit, neque propheta dolores ineffugibilis interitus fugere poterant, et in tua iactatione altum fastum profundens, audacia quadam elatus dicebas: quòd si mortalis nostros sermones seruauerit, ipse interitum non gustabit. An non ipse Abraham patre nostro uiro deo credente, melior existis? qui mortem ineffugibilem obiit, et omnes propheta mortem experti sunt: dic cui ueterum te ipsum similem feceris? Iesus uero labris diuinis solutis dicebat: Si me ipsum laudibus uexero, et arrogante sermone usus fuero, me ipsum magnificans, meus sermo nihil proderit.

NONNI PARAPHRASIS

derit. Est pater meus qui me honorat, qui me ad hu-
manum genus præmisit uenire, ut mūdo rectā uiam
monstrarem, quem deum uestrum sermone iniusto no-
minatis. Sed ego ualde ipsum noui, si enim dixero. &
ipsum non norim, iam & ipse similis uestrum impo-
storum esse uidebor. Sed ipsum, sed ipsum noui, &
ut me facere mihi iniunxit, ita moribus immutabili-
bus facio. Abraham pater uester, diuinum uestri ge-
neris seminarium, diem meum multum optabilem in
animo uidere exultabat, uidit, & in letitia incessit.
Porro populus Iudæorum stupore correptus, uocem
contrariā effremuit. Nondum multū flexibili cursu
temporis uolubilis, cursum annorū quinquaginta ex-
plens, Abraham qui multis ante annis fuit, uidisti? Di-
xit & ipse: Priusquam Abraham genus habuit, ego
fui. Populus uerò graui insania percitus, iuxta fe-
rox, lapides graues habens, affluebat. Adhuc ipsum
uerba facientem, aspera cuspide iactus lapidū perin-
de ac si nix caderet, obruere prompta existens. At
Iesus incomprehēibilis, sub sinu tēpli occultabat se,
tacitis pedibus ex medio illorum incedēs, inuisibilis,
agmen ad lapides prōptū linquens, tēplo excessit.

CAP. IX.

Sic quidem præteribat, & inter uiam ui-
rum sedere sensit, quem horæ partus, ex
utero matris oculis captum adhuc pal-
pitantem uiderat. Et hic quidem uagus
erat, præditus aspectu, uultus nullis oculis conspicui,
denso, non in certos oculorum orbis, uel diuiso, uel
de-